

06
**תם
ולא
נשלים**
אכבר צור סעידי

**אחים
לנצח**
הופכים
**דיכרון
למורשת**

OLAMI MENTORSHIP

תם ולא נשלם

צעדנו יחד, מעט צעדים בדרך המיוחדת שהתווה לנו צור

נגענו, חווינו, התפעלנו, נשארנו עם טעם של עוד, עם רצון להוסיף ללמוד, להכיר יותר לעומק, להתחבר לדרך, להפנים את הרעיונות.

ועכשיו עוד יותר מתמיד ברור לנו שאנחנו חייבים להמשיך לצעוד בדרך הזאת

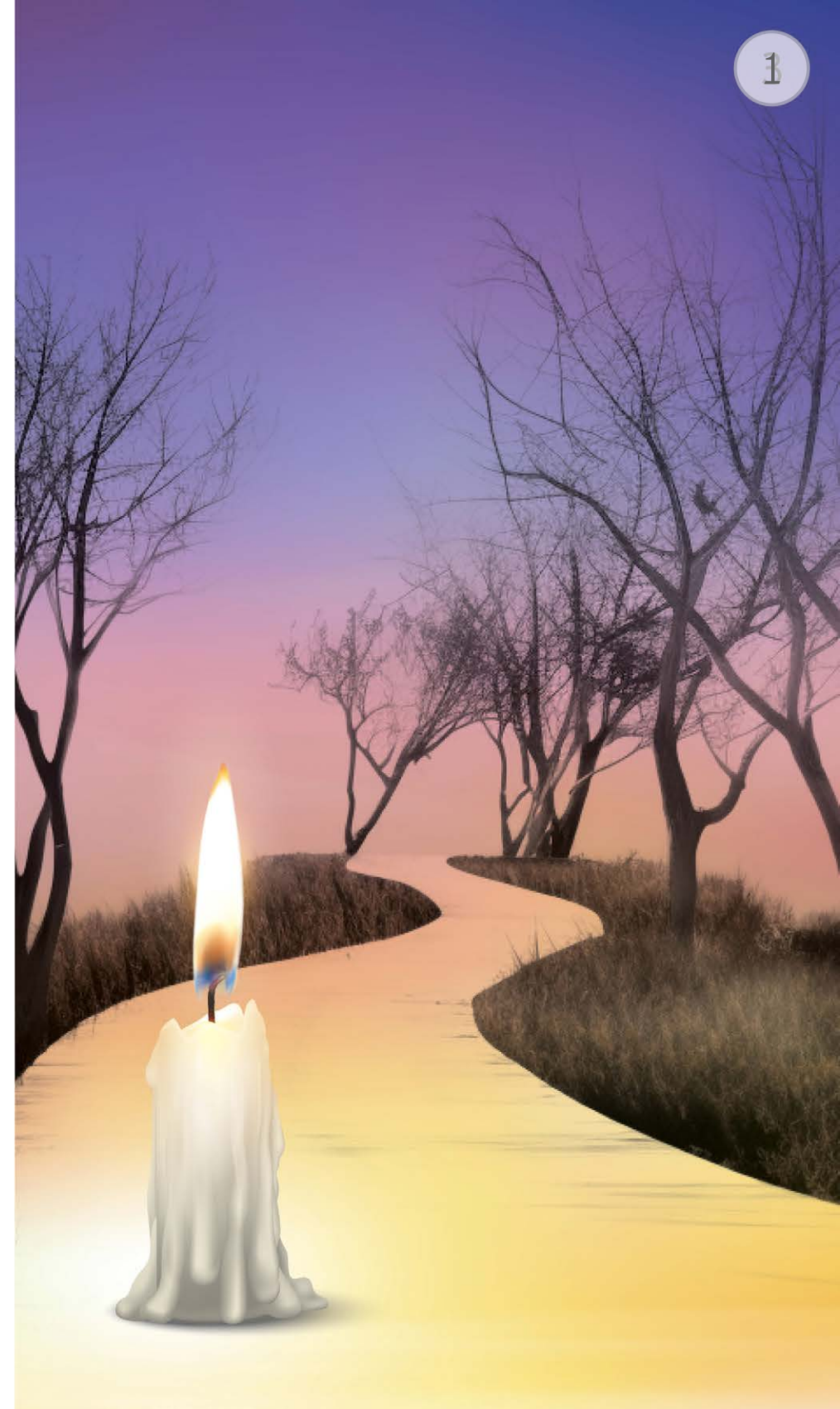
כמצגת אחרונה בסדרה, שבעינינו היא רק סדרת פתיחה, בחרנו להביא אתכם, הקרובים והחברים.

מה שכתבתם ומה שספרתם.

השתדלנו כמעט ולא לגעת.

הוספנו רק מעט מובאות מארון הספרים היהודי.

ולסיום, מבט אחרון על הדרך להנצית. **להפוך זכרון - למורשת.**

עם של זיכרונות

לוח השנה היהודי בנוי על שני יסודות זיכרון: הזיכרון המיוחס להקדוש ברוך הוא, "וזכר חסדי אבות" שבתפילת שמונה-עשרה הנאמרת יום יום, לפחות שלוש פעמים; והזיכרון הנתבע מן היהודי כחלק מסדר חייו.

בקידוש ליל שבת מתוארת השבת כזיכרון כפול: "זיכרון למעשה בראשית" וגם "זכר ליציאת מצרים". אחד משלושת חלקיה העיקריים של תפילת המוסף בראש השנה, יום הדין, קרוי זיכרונות. תוכנו של חלק זה, תזכורת כללית של תולדות העולם, ואחריו זיכרון בריתו של הקב"ה עם העם היהודי: **"זָכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ"** (תהלים קה, ח). הביטויים העזים לו הם זיכרון עקדת יצחק וזיכרון ברית ירושלים: **"הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה', זכרתי לך חסד נעוריק אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה"** (ירמיהו ב, ב). פסח וסוכות הם חגי זיכרון ליציאת מצרים. חנוכה ופורים הם מועדי זיכרון למאורעות היסטוריים. במסורת מצינו גם ענייני זכר למקדש וזכר לחורבן. יש אף הנוהגים לציין מדי יום, בסוף תפילת שחרית מספר "זכירות" - מאורעות במקרא שהטביעו חותם בתולדות ישראל

השורש זכ"ר עובר כחוט השני בתפילות, כדברי הפייטן הקדום בפיוט לפרשת זכור: **"אַל נא בלשון אשר הזכרת לזכריך זְכוֹר... אם לא למעני תזכור, למענך ולמען ירושלים זְכוֹר"**. ועל כולנה, אל העם היהודי נתלווה במסעו הארוך והמפרך בהיסטוריה זיכרון ההבטחה שנאמר עליה בהגדה של פסח: **"והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם"**. הנה אפוא אופף הזיכרון, ואופפים הזיכרונות, את העם היהודי בכל עת

(השופט אליקים רובינשטיין, העם היהודי והזיכרון)

אבני זרק

אנו נמצאים בסיומה של סדרת המפגשים לזכרו של צור ז"ל
 כיצד המפגשים אודותיו נגעו בכם?
 היכן פוגש אתכם הזיכרון של צור?
 מדוע לדעתכם חשוב לזכור ולא לשכוח?

צורי, אוהב ונאהב

כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כִּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם
 כְּלוֹמַר כְּשֵׁם שֶׁהָאָדָם רוֹאֶה פָּנָיו בַּמַּיִם שֶׁהֵם פָּנִים
 לַפָּנִים, כִּן רוֹאֶה הָאָדָם בְּלִבּוֹ מָה שֶׁבִּלְב חֵבְרוֹ עָלָיו
 וְאָמְרוּ הַלְבָבוֹת כְּמֵרְאוֹת. וְאָמְרוּ מָה דְבִלְבָּךְ עַל חֵבְרֶךְ
 בְּלִבֶּךָ עָלֶיךָ [=מה שבלבך על חברך, בלבו עליך].

(דרשות ר"י אבן שועיב)

כִּי אִם יֵאָהֵב אָדָם חֵבְרוֹ וְתִתְחַזַּק מְאֹד אֶהְבֶּתוּ אֵלָיו
 הוּא גוֹרֵם שְׂגִם חֵבְרוֹ יֵאָהֵבוּ.

(פנים יפות בראשית מז)

צורי, אח, מלאך ואהוב

”

קטע מההספד של מיה אחות של צורי:

צורי! אח שלי המלאך שלי ילד אהוב של אמא ואבא שלנו היית המתנה שלי מהרגע שנולדת, עם פני המלאך והמבט התמים והטהור שלך. החזקנו ידיים חזק הסתכלנו בעיניים ויצאנו לדרך של החיים שלנו. ביחד.

בשמחה, בחופש, בטבע של המושב, בגואש על הקירות ובהצגות שלנו. נולדת עם ידי זהב וראש מבריק ויצירתי, ולב טהור שרוצה לעשות טוב. אז היית מוציא את הרעיונות שלי לפועל, והיינו מעלים איזה מופע להורים, או איזו שטות מסכנת חיים.

גם בקשיים, היית המבט שלי להסתכל עליו, שהוא כזה מרגיש ויודע.

מאז ועד היום ידעתי שיש לי גב, שיש לי אותך. גב חזק, ידיים מחבקות ומבט של טוב להסתכל עליו. גם עם השנים והמרחק, תמיד ידעתי שיש צורי בעולם שאני אוהבת אותו והוא אותי ואנחנו פשוט יודעים.

“

חושך לא מגרשים עם מקלות

הצדיקים האמיתיים:

אינם קובלים על הרישעה - אלא מוסיפים צדק.

אינם קובלים על הבערות - אלא מוסיפים חכמה.

אינם קובלים על הכפירה - אלא מוסיפים אמונה.

(הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל)

צור - מול רע עשה טוב

”

מור חברו הטוב של צור כותב:

החלטתי לנסות לספר ולשתף מיהו צורי עבורי ואולי אצליח להמחיש ואפילו במעט ממידותיו הענקיות.

אפתח בפסוקים מתהילים
מי האיש החפץ חיים אהב ימים
לראות טוב.

נצור לשונך מרע וּשְׁפָתֶיךָ מִדִּבֵּר
מְרָמָה.

סור מרע וְעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם
וְרִדְפֵהוּ.

אני חושב ששלושת הפסוקים הללו
מזקקים בצורה מדוייקת את צור
כמו שאני מכיר... כתבתי משהו
על רגעיו האחרונים של צור, על

“

הבחירה להיות שם עבור חבריו
הפצועים, לדאוג להם ולא לנוס על
נפשו אל מול הרוע בלבוש אדם.
הרעות והדרך בה הוא חש את צרכי
הסביבה ולא רק חש אלא פועל
ונמצא בעבור האדם (או הצמח או
החיה) שנקרה בדרכו, הם מודל
לחיקוי והשראה.

צור מרע לא סר
צור מרע ביקש שלום
ורדפוהו
צור מרע לא סר
צור מול רע עשה טוב
ביקש שלום
ורדפוהו

ותשועה ברוב יועץ

(משלי כד)

וְאִישׁ דַּעַת מְאֹמֶץ כָּח: כִּי הוּא מְאֹמֶץ כָּח הָאֲנָשִׁים בְּעֵצָתוֹ, וְאִם אֵינָם
 בְּעֵלְי כָּח וּגְבוּרָה. וְדַע כִּי אִישׁ דַּעַת הוּא הַכּוֹלֵל אֶת דַּעוֹת בְּנֵי אָדָם,
 רַב הַמְשֻׁכִּילִים [=הַחֲכָמִים] יִשְׁכִּיל כָּל אִישׁ מֵהֶם עַל דְּבַר מַחְשְׁבָה אַחַת
 וְדֶרֶךְ אֶחָד, וְאִישׁ דַּעַת יִצְפֶּה בְּדַבָּר אֶחָד כָּל הַפָּנִים אֲשֶׁר יֵרְאוּ בּוֹ
 מִשְׁכִּילִים רַבִּים, וַיִּחְשֹׁב בְּעֵנָן אֶחָד כָּל אֲשֶׁר יִחְשְׁבוּ בּוֹ שְׁבָעָה מְשִׁיבֵי
 טַעַם, וְאַחַר שִׁיצְפֶּה בְּדַבָּר אֶחָד כַּמָּה דְרָכִים, יְבַרֵּר מֵהֶם הַדֶּרֶךְ הַנִּכּוֹנָה.
 וְאַחֲרֵי הַגְּלוֹת כָּל הַדְרָכִים בְּעֵנָן, תַּעֲלֶה וְתִצְלַח בְּיָדוֹ הַבְּרָרָה, וְכֹאֲשֶׁר
 יִדְרְשׁוּ יַעֲצֶה מִן הָאִישׁ הַזֶּה, יַעֲמֹד בְּמָקוֹם יוֹעֲצִים רַבִּים, וְהוּא מְאֹמֶץ כָּח
 הַכּוֹשְׁלִים בְּמוֹעֲצוֹתָיו [=בַּעֲצוֹתָיו].

(רבינו יונה)

צור - הצופה והמצפן המוסרי

”

קטע משיר שכתב תובל על צורי

האמת ...

ורק האמת

הזנחתי את ההתעניינות בך

קיבלתי את הקריאה מחדש

אני רוצה להאמין שהמבט הטוב שלך

מכיר ונח

נוגע שיש צורך

מציע כיווני תנועה

פעם אחר פעם

ההצעות שלך

לאן להסתכל

איך להסתכל

לכמה זמן להסתכל

אפשרו לי להסתובב בעולם מחובר

האמון שנתתי בך

האמון שאתה נתת באחרים!!!

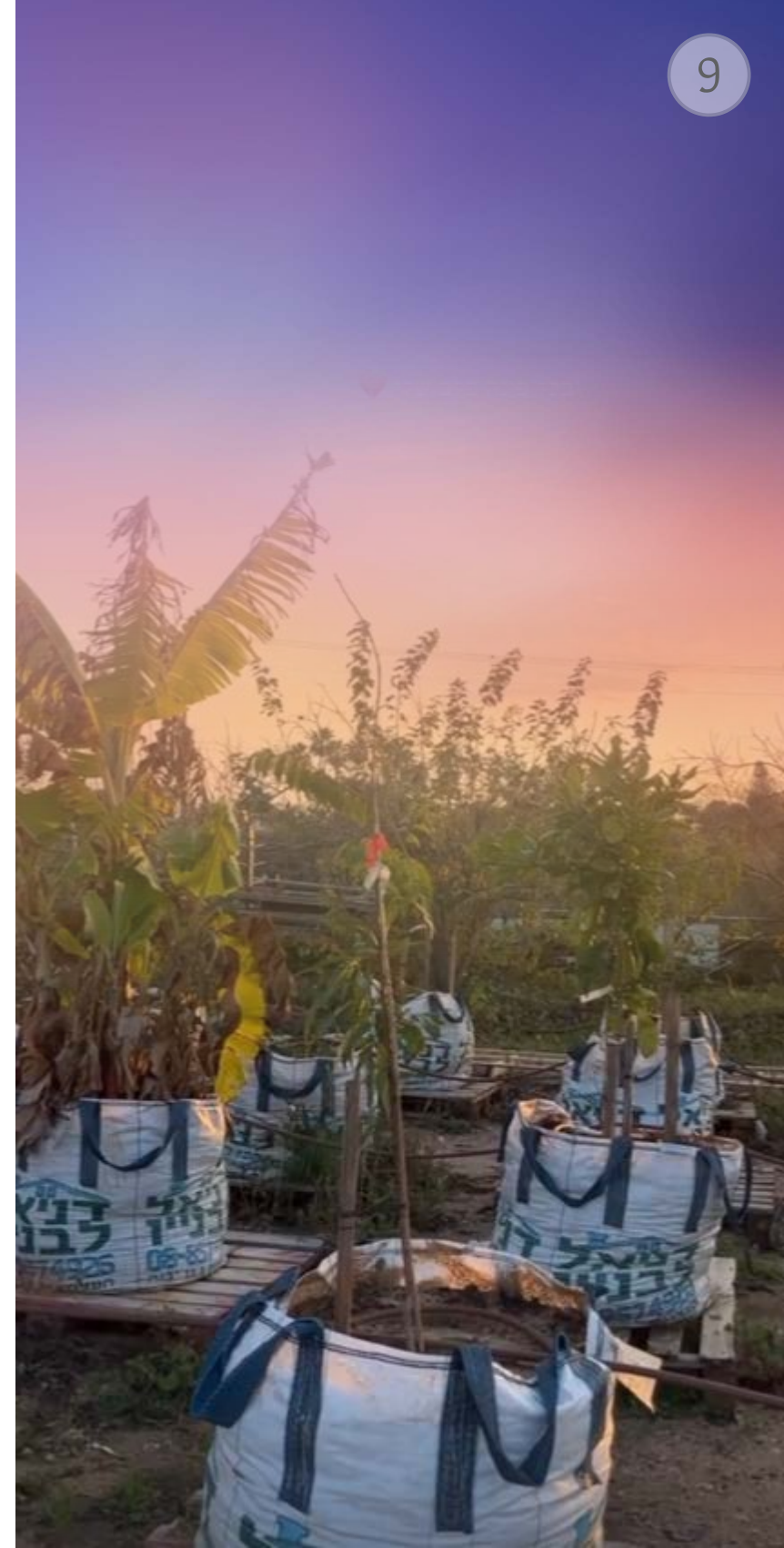
“

עובד אדמתו ישבע לחם (משלי כח)

אָמַר כִּי טוֹב לְגַבֵּר לְהִיּוֹת עוֹבֵד אֲדָמְתוֹ עַל יְדֵי עֲצָמוֹ, מְלוֹמַר הֲלֹא
 אִישׁ נִכְבָּד אָנֹכִי וְלֹא יֵאוֹת לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה כִּי אִם אֲנָשִׁים רְקִים,
 וְאַרְדֵּף עַד אֲבַקֵּשׁ רְקִים יַעֲבֹדוּ אֲדָמְתִי בְמַחִיר, אָמַר כִּי לֹא טוֹבָה
 הָעֵצָה כִּי הֲלֹא עוֹבֵד אֲדָמְתוֹ בְּיָדוֹ יִטְפֹּל בְּכָל צָרְכֶיהָ מִלֵּב וּמִנְפֶשׁ,
 לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ בְּאִפְסוֹן מִמְּנָה יֵצֵא לָחֶם רַב, אַךְ הַמְרִידֵף וּמְבַקֵּשׁ אֶת
 הָרְקִים, מְלַבֵּד שְׁבָעוֹד שְׂיִרְדֵּף אַחֲרֵיהֶם עַד יִמְצְאוּם יַעֲבֹר זְמַן מָה
 יַעֲבֹדֵת הָאֲדָמָה וְלֹא תִהְיֶה הָעֵבוֹדָה רְאוּיָהּ, גַּם לֹא מִלֵּב וּמִנְפֶשׁ
 יַעֲבֹדוּ אוֹתָהּ.

(אלשיך משלי כח)

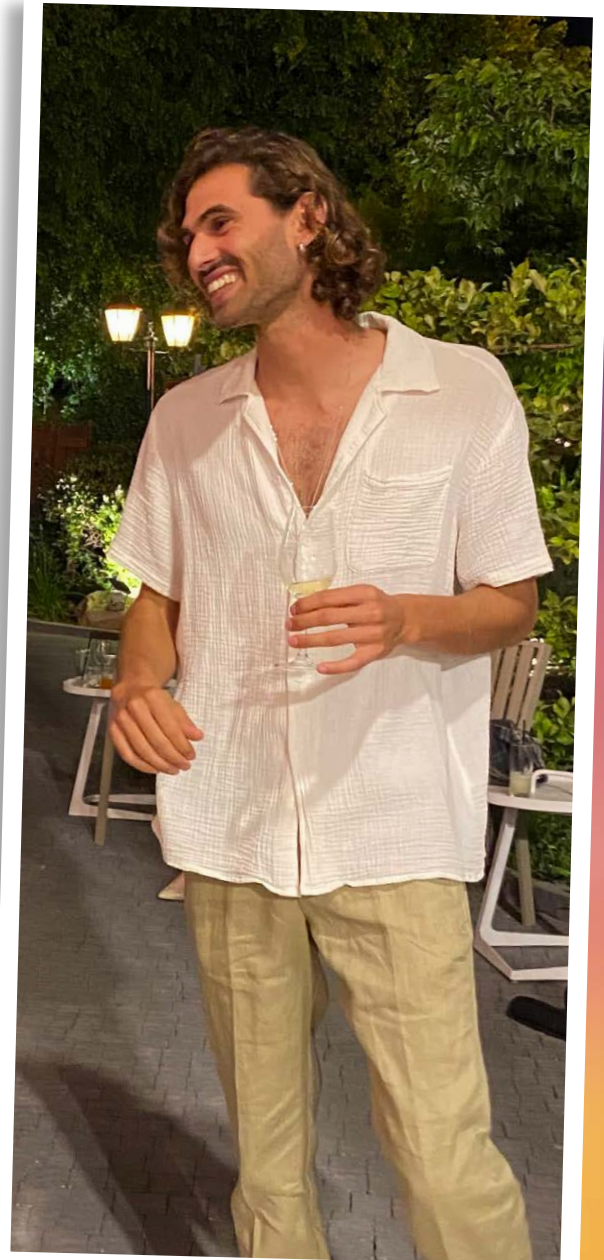
”

אמבר כותבת על צורי:

כשהיה ילד והסתובב עם אבא שלו, דודי,
 בין המטעים, התחילה האהבה שלו לצמחים.
 כשצורי גדל, החליט ללמוד בפקולטה לחקלאות ברחובות,
 את התואר למדעי הצמח שאותו סיים השנה.
 צורי מילא את הבית שלנו בצמחים,
 קנה מגוון עצי פרי בתכנון לנטוע בוסתן במשק.
 והיה החבר הזה שתמיד מתקשרים אליו
 כשהעציץ בבית לא נראה טוב.
 צמחים היו התשוקה שלו, התרגש מכל עלה חדש שגדל,
 דיבר עם עיניים נוצצות על תהליכים מסובכים בצמח,
 וחלם להקיף את עצמו בטבע שופע...
 טיפוח של צמח מביא איתו הרבה תקווה
 של דברים חדשים שצומחים מתוך אהבה
 צמחים מזכירים לנו שתמיד יש אפשרות שמהו טוב יקרה

“

צורי, איש של צמחים - איש של צמיחה ותקווה

איך מתאבלים?

”בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא
תִשְׁיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת, כִּי עִם
קְדוֹשׁ אַתֶּה לַה' אֱלֹהֵיכֶם...”

(דברים, יד, א-ב)

חובביס יחזק

תורת ישראל אוסרת להתאבל באופן מוגזם,
לפצוע את הגוף ולעשות נזקים בלתי הפיכים.
התורה מקדימה לאיסור את האמירה: בנים אתם
לה' אלוקיכם. כיצד קשר זה בינינו לבין אלוקים
משליך על האופן בו ראוי שנתאבל?

לחזור לאבא...

במיתת איש, אין אבידה למת, אלא הרי הוא
דומה לאדם ששלח בנו לסחורה לעיר אחרת,
ולימים שלח האב אחר בנו ולהחזירו לעירו. ואין
העדר הבן - אלא מן המקום שהלך משם,
אבל על כל פנים - ישנו. ואדרבה, בטוב לו
שחזר הבן אצל אביו, שהוא מקור החיים.
ועל זה אין לנו להתגודד ולשים קרחה

(אור החיים)

כלי זהב!

משל למלך ששלח את בנו לכפר אחד לגדלו. כשגדל, שלח אחריו המלך להמליכו במקומו. התחילו כל בני הכפר לבכות על פרידתו מהם. היה ביניהם חכם אחד שפנה אל אחיו בני הכפר ואמר להם: "מדוע הנכם בוכים, בשעה שידוע לכם שבן המלך עוזב אותנו לטובתו, למלוך על כל הארץ?! אדרבה, צריכים אתם לשמוח בשמחתו כי רבה היא!"

כך הבורא יתברך שמו, מלך העולם כולו, שלח את האדם לעולם הזה...

כאשר מגיעה עת פרידתו מן העולם, בוכים קרוביו וידידיו על הפרידה. בא חכם אחד, משה רבינו ע"ה, ואומר: למה תבכו עליו?

בנים אתם לה' אלקיכם! מאחר שנשמתכם אצולה משמי מרום, והיא חלק אלו-ה ממעל, הרי ודאי שהיא נצחית ואינה מתה במות הגוף, לכן "לא תתגודדו" להצטער עליו יותר מדאי, כי זה יורה שאינכם מאמינים בנצחיות הנפש, וכאילו אתם סוברים שהמת הולך לאיבוד חס ושלום, ככלי חרס הנשבר ואין לו שום תיקון לאחר מותו, ולא יזכה כלל לעולם הבא. והאמת היא שהוא ככלי כסף וכלי זהב הנשבר שיש לו תקנה.

(זוהר הקדוש, פרשת ויחי).

חבריו א' כה

כיצד האמונה בנצחיות הנפש מסייעת להתגבר על הכאב והקושי שבפרידה?

להעלות ולתעלות

לימוד התורה ועיסוק בערכים לאורו של נפטר
מסייע רבות לעילוי נשמת הנפטר.
לא פחות מכך, הדבר תורם 'לעילוי נשמתנו'...
החיפוש אחר היכולת לעשות טוב בעולם הזה
והרצון להתקדם ולהפוך לאנשים טובים יותר הופך
אותנו לאיכותיים ונכונים יותר.

**כיצד הרגשתם במהלך המפגשים?
במה אתם חשים שהפכתם לטובים יותר?
איזו תכונה מיוחדת של צור נגעה בכם באופן
מיוחד?**

מחשיכים להאיר!

מיזם 'אחים לנפש' מזמין אתכם להמשיך לשמור
על קשר ולעסוק בערכים שונים בעקבות ארון
הספרים היהודי, בסגנון שאתם כבר מכירים 😊

מוזמנים ללמוד על נופלים נוספים, להעמיק
בערכים שונים ומגוונים ולהכיר את עולם התוכן
העשיר של 'אחים לנפש'.

אל תשאירו את הטוב רק לעצמכם! שתפו
ידידים ומכרים בפרויקט שלנו והוסיפו עוד ועוד
למעגל הלומדים והזוכרים.

יחד, אנו הופכים זיכרון למורשת!

להצטרפות
ולחומרי לימוד
נוספים סרקו
והיכנסו לאתר
אחים לנפש

אחים
לנפש

© כל הזכויות שמורות ל'אחים לנפש'

OLAMI MENTORSHIP

